
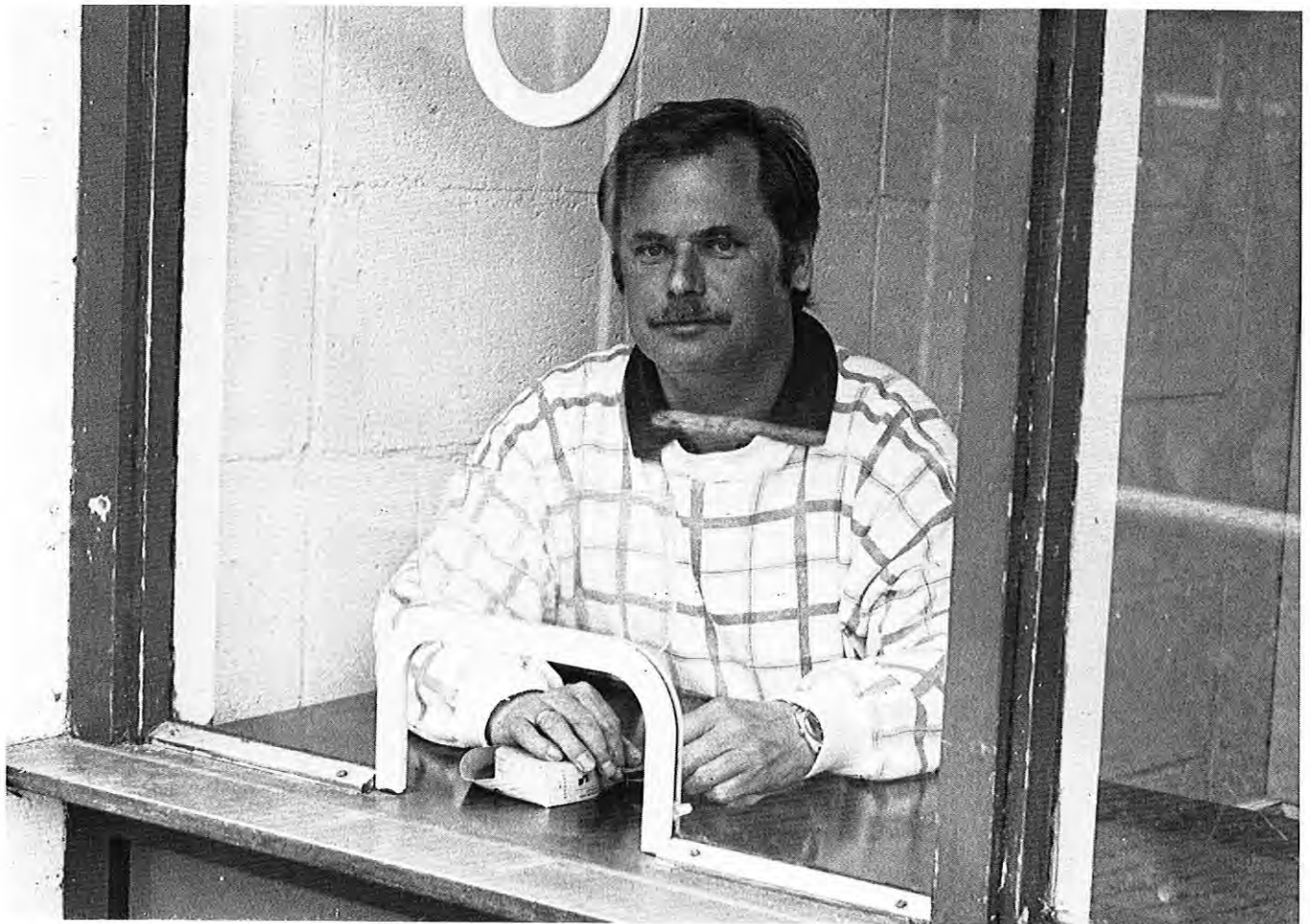
Bouwen aan succes (1969-1974)

Hartstikke fijn toch, als je bij het schrijven van het Onstwedder voetbalrelaas nu in het eigen clubblad kunt bladeren. Al die verschillende schrijfstijlen van de 'Voltreffer'-scribenten, de aandacht voor kleine maar leuke bijkomstigheden, maandelijks competitiestanden, enzovoort: ze wekken een episode tot leven. En leven in de brouwerij is er bepaald geweest in de periode die we nu onder de loep gaan nemen.

Eind juni 1969 begint het al. Een 'Voltreffer'-editie met speciale opdruk kondigt de 2e Ocrea-week aan: een feestelijk totaal van tentoonstellingen, lunapark, cabaret, operette, volksfeesten, huishoudelijke voorlichting en ... sport! Op 21 juni speelt Onstwedder Boys in het kader van de festiviteiten tegen het Duitse F.C. Blockdieck (bij Bremen). Ja, die F.C. Blockdieck! Dat de Boys het zich dapper ver-

werende Blockdieck in de wedstrijd met 7-1 'opvreten' is slechts belangrijk voor de statistieken. Interessanter is het te lezen hoe de Duitse gasten hebben genoten van een 'Stadtbummel durch die schöne, ruhige Stadt Onstwedde' en hoe ze 'begeistert von den schönen Kombinationen der Onstwedder Boys-Spieler' zijn. Het lijkt ons, eerlijk gezegd, een ietsiepietsie stroopkwastenwerk ...

Hoe dan ook, op 16 augustus gaan 40 man en 10 vrouw per Bergmans-bus richting Bremen voor een tegenbezoek. De verhalen die achteraf over deze dag verteld worden, roepen herinneringen op aan de uitwisselingen uit de jaren '30 met Neurhede. Café 'Dickebohm' heet nu 'Zum Saurer Paul' en het bier is van uitstekende kwaliteit; dat hebben sommige spelers al vóór de wedstrijd vastgesteld!? Hoe aanvoerder Bé Stel en zijn mannen desondanks de 1e prijs (een knots van een beker) in ontvangst hebben kunnen nemen is ons eerlijk gezegd een raadsel. Het tweede wordt in zijn groep eervol tweede.

Henk Zuurman: de kaartjesverkooper anno 1988.

Misschien is de verwondering van zoëven wel onterecht. Misschien is het eerste elftal wel gewoon erg sterk. Want de algemene verwachtingen zijn na een succesvolle voorbereidingsperiode hoog gespannen. 'Het eerste wordt kampioen. Dat is zeker!' hoor je allerwegen. Ook de spelers zelf komen al voor het begin van de competitie 1969/70 voorzichtig tot die overtuiging. 't Kan eigenlijk niet missen deze keer ...'. Naast de oude, solide garde van Bé Stel, Jan Veldman, Jo Drenth, Pieter en Geert Nieuwenhuis, Johan Wessels, Jan Streuding, Jan Willem Thurkow, Thijs Boels en Jan Bessembinders zijn Harm Blaauw (van V.V.S. uit Oostwold) en Jan Huiting (van SETA-Musselkanaal) aanwinsten van klasse. Gewoon kampioensklasse! En dan hebben we Luuk Bakker en Henk Nieuwenhuis als sterke pionnen 'achter de hand' nog niet eens genoemd. Trainer Jan Huizing – handige jongen – tracht bij al dit vroege optimisme al vast het nodige begrip te kweken bij de aanhang voor de toch wel erg zware taak, die op de schouders van een trainer in het amateurwereldje rust. Een taak, die voor een trainer door het kromdenkende club- en niet te vergeten het persoons-chauvinisme soms haast ondoenlijk wordt. De eigen club dient immers hoe dan ook te winnen, dat is zonder meer duidelijk. Doch die winst dient ook nog behaald te worden door een elftal dat de supporter grotendeels samengesteld wil zien uit de hem zeer dierbare voetballers-vriendenkring. Wordt aan deze twee voorwaarden onvoldoende voldaan, dan is in eerste instantie altijd de trainer de klos. Jan verzucht dan ook: 'schiet s.v.p. niet direkt op de pianist; misschien deugt de piano niet!' Het bestuur heeft ook nog iets leuks, voordat de bal weer gaat rollen. 'In het vervolg zal aan ieder lid of donateur bij

het bezoeken van wedstrijden een belastingkaartje moeten worden verkocht. Volwassenen betalen f 0,13 en jeugdigen f 0,06! Zulks i.v.m. de heffing van vermakelijheidsbelasting ...'

Het Boys-bestuur neemt een wijs besluit en verhoogt de contributie tot f 25,= (!) per jaar voor de senioren, waarbij dan een gratis belastingkaartje verstrekt kan worden.

Met liefst 8 elftallen storten de Boys zich vervolgens in het verse competitie-seizoen: 4 senioren-, 3 junioren- en 1 pupillen-team. Al rap moet echter blijken, dat de groei van de vereniging een ietwat ziekelijk karakter heeft. Vanaf de start kennen de lagere elftallen erg veel 'stille wegblijvers' en na 2 competitie-zaterdagten moet het 4e en laagste elftal worden teruggetrokken. Boze tongen beweren in die dagen dat die 'stille wegblijvers' 's zaterdags stilletjes aan de wandel zijn. Dat lijkt overigens niet zo'n vreemde gedachte, als bij de 9e Onstwedder Herfst(wandel)tocht eventjes 775 deelnemers worden geteld, ouden en jongen. Sport blijkt het – hoe dan ook – in ons aloude dorp uitstekend te doen!

De competitie-indeling van de senioren is een merkwaardige. 'Pet met dt!', aldus Johan Wessels. Elke klasse telt slechts 8 ploegen, zodat zegge en schrijve 14 wedstrijden een kampioen moeten opleveren. Johan rekent voor het 1e elftal uit: 'als een elftal 2 wedstrijden verliest en nog eens 3 gelijk speelt, dan is het al uitgeschakeld om te promoveren.' Op basis van deze berekeningen ziet het er voor

het 1e niet te best uit halverwege de competitie: 7 wedstrijden gespeeld, waarvan 2 gelijk en 2 verloren, goed voor een 4e plaats op de ranglijst (van 8 ploegen). Waar blijf je dan met je optimisme van augustus?

Maar ook in 1970 zijn de wonderen de wereld niet uit, zo blijkt. De Technische Commissie van de Boys (jaja, zo'n ding hadden wij toen!) ziet het in maart nog best een beetje zitten. Naar aanleiding van klachten, dat te veel spelers te vaak reserve moeten staan, verdedigt de T.C. zich: 'het eerste elftal moet namelijk zo sterk mogelijk opgesteld worden, omdat er nog een kansje in zit kampioen te worden ...' En wat tje! Er wordt geen enkele wedstrijd meer verloren. Op het laatste blad van de april-'Vultreffer' vinden we daarom een tekening van een bomvolle Langeleegte met daaronder de woorden: 'Zo gaat heel Onstwedder Boys het 1e in Veendam KAMPIOEN zien worden!'

De vele supporters zijn er inderdaad, de spelers zijn in Drouwenerzand optimaal voorbereid, Jo Drenth maakt de

In een zwaar bevochten overwinning in Zuidlaren op Oranje Nassau Roden promoveert Onstwedder Boys in 1970 naar de vierde klas KNVB. Samen met het trotse bestuur zien we:

staand v.l.n.r.: Henk Lukens (bestuurslid), Harm Blaauw, Sirtje Rijks (penningmeester), Jan Veldman, Jan Huizing (trainer), Jan Huiting, Bé Stel, Harm Beikes, Jan Besseminders, Geert Nieuwenhuis, Hendrik Holtjer (begeleider), Henk Aising (secretaris), Jan J. Boer (voorzitter), Abel Huiges (bestuurslid) en Willem Meendering (bestuurslid).

Gehurkt v.l.n.r.: Elze Nieuwenhuis, Jo Drenth, Johan Wessels, Thijs Boels, Pieter Nieuwenhuis en Jan Streuding.

faam die hij als spits speler heeft opgebouwd in de beginfase van de wedstrijd al waar: 1-0 vóór, maar dan ... In de tweede helft raken onze jongens met 2-1 achter. De twee weken van noodgedwongen rust voorafgaande aan deze wedstrijd schijnen het ritme van de ploeg aangetast te hebben. Of zou het Veendammer 4-3-3-systeem dan toch beter draaien dan het Onstwedder 4-2-4-systeem? Vijf minuten voor tijd: nog steeds die vermaledijde achterstand. Maar dan: hands van een Veendam-verdediger en penalty voor de Boys. Jan Huiting achter de bal op de stip. Poefffff! IJskoud, vlak langs de paal: 2-2. Een beslissingswedstrijd tegen Oranje Nassau Roden (O.N.R.), koploper vanaf het begin van het seizoen, moet nu de doorslag geven.

En de doorslag wordt gegeven. Velen van de lezers zullen die wedstrijd nooit van hun leven vergeten. Want we waren er met z'n honderden, die gedenkwaardige 23e mei 1970, in Zuidlaren! Wat kan een partij voetbal dan spannend, nee: indrukwekkend zijn. Onze Boys? Grandioos spelen ze. Een grotere balvaardigheid bij O.N.R. compenseren zij met 120% inzet. Onstwedder inzet wel te verstaan, en dat scheelt minstens nog eens 10%.

Jan Streuding breekt in de aanvangsfase op rechts onverwacht door. Alleen een zeer forse – ongeoorloofde – charge kan 'm van scoren afhouden. Penalty! Jan Huiting. Poefffff! 1-0. O.N.R. komt onmiddellijk opzetten. Wie heeft er uiteindelijk het hele seizoen bovenaan gestaan? Onstwedde verdedigt met man en macht, met kunst en vliegwerk. Het publiek schreeuwt zich schor. Jan Streuding heeft de zware tackle van zoëven niet doorstaan. Geert Nieuwenhuis erin. Afwachten of die z'n dag heeft. Geert is altijd een bron van onheil in een wedstrijd; meestal voor de tegenstander, maar soms ook voor het eigen team.

Na de rust valt de beslissing. Elze Nieuwenhuis, jongste telg uit het Nieuwenhuizer voetbalgeslacht, is ingevallen voor Jo Drenth, die met een hersenschudding het veld heeft moeten verlaten.

Met nog zo'n 20 minuten te spelen geeft Johan Wessels een puike voorzet aan Elze en die aarzelt geen moment. Van zo'n 25 meter loeit hij de bal loepzuiver richting O.N.R.-doel: 2-0! De strijd is gelopen. O.N.R., probeert met enkele vertwijfelde afstandsschoten nog verandering in de stand te brengen, maar tevergeefs. Het kampioenschap is een feit

en derhalve promotie naar de 4e klasse van de KNVB. Grandioos!

De zwaar bevochten zege heeft achteraf helaas het karakter van een Pyrrhus-overwinning: naast Jo Drenth en Jan Streuding (enkelbanden beschadigd), liggen namelijk meerdere spelers langdurig in de lappenmand. Geert Nieuwenhuis en Jan Huiting hebben elk een fiks gekneusde schouder opgelopen en ook Jan Bessembinders zit met een enkel-in-de-malleur. Ondanks deze verzameling 'halve invaliden' (aldus Geert N.) was het niet een wedstrijd vol gemeenheden. Wel keihard. De O.N.R.-leiding was dan achteraf ook van mening dat de conditie van de Onstwedders en hun tomeloze vechtlust de doorslag hadden gegeven.

'Vultreffer'-hoofdredacteur Chris Kiel treedt in de voetsporen van 'De Schoolmeester' (= dichter van zgn. 'knit-telverzen', ± 1850), als hij triomferend poëtiseert:

Laat O.N.R. vrij zinloos woeden
met tomeloze aanvalsvloeden,
hun ijver kon hen niet behoeden
voor een drievoud'ge nederlaag!
Zij kregen, wie kon het bevroeden,
ook deze keer een flink pak slaag.

En het rijmsel eindigt met:

Tot slot een waarheid als een koebeest:
hebben de Boys de juiste geest,
dan wordt geen enkel team gevreesd.
Hoe 'n elftal zich ook mag vermoeien
ons eerste slaat het in de boeien,
maakt van elk treffen 'n schuttersfeest!

Kortom, – en dat mag met nadruk gezegd –, de foto is er een van een stel ware kampioenen, van een kaliber dat de Onstwedder Boys-historie voordien en nadien niet in die mate heeft gezien! (Deze sporthelden zijn dit seizoen trouwens ook in absolute zin de enige kampioenen in het Boys-kamp. De rest van de elftallen presteerde uiterst pover.)

Als de vakanties voorbij zijn, dient er nu driftig geoefend te worden, teneinde een fatsoenlijk visite-kaartje in de KNVB-gelederen af te kunnen geven. Veel zaaks is het echter niet wat onze jongens in de aanloop aan resultaten behalen. Tè veel basisspelers worden nog steeds node gemist, vanwege de blessures in mei. Eén lichtpuntje is er: 'dei neie, dei van MVK (= Valthermond) koom'n is, dei liekt mie wel 'n schiere speuler!'

Geert Knigge heeft zijn entree gemaakt bij de Boys. Roelie Wubs had wel 'n mindere kunnen opzoeken ... Blij als we zijn met de komst van Geert, kunnen we treuren om het vertrek van Chris Kiel. Misschien nog niet eens zo zeer om z'n voetballer-/aanvoerders-capaciteiten, maar vanwege het feit dat hij in 1 1/2 jaar tijd met z'n maats (m/v) een clubblad van formaat op poten wist te zetten, een graag geziene gast op vele deurmatten, een clubbinder bij uitstek. En ook zo'n prestatie vereist inzet, vereist klasse, elementen die Chris in ruime mate tegen z'n 'Vultreffer'-werk heeft aangegooid.

Geert Knigge:
'n schiere speuler'.

Mede-redacteur Klaas Meijer (een bokkespringer uit het 3e elftal) en Elze Hidding (Vultreffer-en cijfertjes-fanaat van het eerste uur) mogen samen gaan proberen de naam van het Boys-clubblad in de toekomst hoog te houden. Tally Haan-Toren maakt als typeuse plaats voor Geesje Komies. Aan de vooravond van de competitiestart '70/'71 vindt er nog een wisseling van de wacht plaats. Boys-voorzitter Dr. Jan J. Boer, inmiddels van Onstwedder huisarts tot directeur van het Refaja-ziekenhuis in Stadskanaal gepromoveerd, kan na 3 jaar niet genoeg tijd meer vinden voor zijn voetbalclub. De ledenvergadering blijft verknocht aan de medische stand en kiest met algemene stemmen de (nieuwe) Onstwedder veearts P.R. de Vries als opperhoofd. 'Vriendschap en training' is het credo waarmee De Vries zijn visie op de voetbalsport inhoud geeft. Trainer Jan Huizing deelt deze visie volledig, zo blijkt wanneer hij het 1e oplaadt voor het competitie-gebeuren. Jan kan dat schijnbaar erg goed, want de eerste wedstrijd-resultaten zijn alleszins bevredigend. Ploegen als NAVC (Nw. Amsterdam) en Minjak (Schoonebeek) worden keurig aan de Onstwedder zegekar gebonden. Het scoren is daarbij het grootste probleem voor de Boys: na 9 wedstrijden zijn er nog maar 7 gemaakt ...

Met afgunstige blikken zal er daarom wel eens gekeken zijn naar het 3e elftal, dat na 9 matches al 42 goals geproduceerd heeft. Spitspeler Albert Huizing, – ja dezelfde die in 1957 naar S.J.S. ging –, maakte daarvan liefst 12. En passant staan trouwens ook nog 6 van de 32 treffers van het 2e elftal op zijn naam ...

Toch blijkt de matige scoringsdrift van het team van Bé Stel c.s. voldoende om bij het sluiten van het seizoen bij de middenmoters te eindigen. Met name Geert Nieuwenhuis en Geert Knigge hebben toch regelmatig een doelpuntje weten mee te snoepen. Het solide werkvoetbal van de kampioensploeg van het vorige seizoen deed de rest.

Albert Huitzing wordt met een totaal-productie van 27 doelpunten de eerste glorieuze winnaar van de topscorercup, die op initiatief van de 'Vultreffer' is ingesteld. Opmerkelijk zijn de prestaties van de B-junioren dit seizoen. Terwijl alle Boys-teams al weer ietwat kleurloos in de middenmoot eindigen, worden de B-ers net geen kampioen. De prima prestaties van o.a. Sirtje Rijks, Jan Wakker, Henk Huiting, Bé Bessembinders, Pieter Roelfsema en Geert Roelf Luring zorgen er echter wel voor, dat Klasse B-19 de volgende competitie wordt veranderd in B-8, een

*Albert Huitzing:
veelvoudig topscorer.*

klasse waarin SC Stadskanaal B-1, Nieuw-Buinen B-1, Musselkanaal, S.P.W. en S.J.S.-1 bijvoorbeeld de tegenstanders zullen zijn.

De Boys doen het goed op de 'spelersmarkt'. In de voetbalstille zomermaanden vragen gevestigde namen in de regionale voetballerij overschrijving naar Onstwedde: Henk Knolhoff (van S.J.S.), Herman Kruit (van S.P.W.) en Flip Schreuder (van SC Stadskanaal). Helaas staat hiertegenover dat Henk Nieuwenhuis na wat bonje naar 'Westerwolde' vertrekt, Geert Knigge terugkeert naar z'n gedegradeerde ex-club en dat Harm Blaauw, jarenlang de supersafe sluitpost van de Boys-defensie naar 'De Pelikanen' (Appingedam) gaat. Eerlijk gezegd zijn dat toch 3 gevoelige verliezen. We merken overigens opnieuw op dat bij twee van de drie nieuwkomers weer Onstwedder dames in 't spel zijn ... Wie zei er ooit eens, dat voetballen een mannen-aangelegenheid was?